

(א) ב"ק מו, (ב) סנהדרין לו:
שבעות לד. [תוספ' ב"ק
פ"ג, (ג) בס"א נוסף: וכ"ש
גמל, (ד) [קידושין פ.],
(ה) [וע"ע תוס' כמזכות נח.
ותוס' קדושין יא. ד"ה הנהו],

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמרא צמר רובא לא
אזלינן. נ"צ עיין בקדושין דף
פ.

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. וכיון שקנאו רשאי
הוא להאכילו תרומה
ומיהו אם לאחר מכאן
נודע שהוא כן, בטל מקח
ואומר לו למוכר הרי שלך
לפניך. רש"י. ב. ולמה לי
לאתקוני הכי. שם. ג. דלא
ליתו לאנצורי. רש"י. ד.
והוה ליה כמזעזע לגבי
הך נגיחה. רמב"ן.

כִּי־יִשָּׂא מִאִי טַעֲמָא. הגיעו והלא אין לך מוס גדול מגב או קוביעטוס ורופא"ה קנה לוקח ואע"ב ללא קבל עליו מומין בפירוט: **לֹא מִשּׁוּם** כְּדֵי הִי אִתְּנָהוּ גִבִּים או קוביעטוסין וילדעט קן קנאו הִלְקוּם וּבְמִי שֶׁלֹּא דְמִי אֲלֵמָא בְּמִמּוּנָא אֲוִלִּין בְּתֵר רֹבָא וְקִישִׁי לְשׁוּמְלָא דְכִיּוּן אֲוִלָּא בִּרְבָּא

מאי מעמא לאו משום דרובא הכי איתנהו לא
 "כולהו הכי איתנהו ת"ש⁶ שור שנגח את
 הפרה ונמצא עוברה בצדה ואינו ידוע אם
 עד שלא נגחה ילדה או אם משנגחה ילדה
 משלם חצי נזק לפרה ורביע לולד ואמאי
 ליימא הלך אחר רוב פרות ורוב פרות
 מתעברות ויולדות והא ודאי מחמת נגיחה
 הפילה התם משום דמספקא לן דאיכא
 למימר מקמה אתא ומביעתותא הפילה
 ואיכא למימר מאחורה אתא ומינגח נגחה
 והפילה הוי ממזן המוטל בספק וכל ממזן
 המוטל בספק חולקין לימא כתנאי שור שהיה
 ררועה ונמצא שור הרוג בצדו אע"פ שזה
 ממנוגח וזה מועד ליגח זה מנושך וזה מועד
 לישוך - אין אומרים בידוע שזה נגחו וזה
 נשכו⁷ רבי אחא אומר גמול האוחר בין
 הגמולים ונמצא גמול הרוג בצדו בידוע שזה
 הרגו סברוה דרובא וחזקה כי הדדי נינהו
 ליימא רב דאמר כר' אחא ושמואל דאמר
 כתנא קמא אמר לך רב אנא דאמרי אפילו
 לתנא קמא עד כאן לא קאמר תנא קמא
 התם אלא דלא אולין בתר חזקה אבל
 דבתר רובא אולין ושמואל אמר לך אנא
 דאמרי אפילו לר' אחא עד כאן לא קאמר ר'

אית להו וכיון דלא יאז הקול מילתא דלא שכיחא היא ולא חיישינן להכי^א והא דאמר בהמגרש (גיטין דף סו. פס.) אתקין רב יהודה בשטרא דעבדי עבדא דגן מוצרק ופטיר ופטיר מכל עירורי מלכא ומלכא כלומר אינו מוכרח למלכות אפי' לא כתב הוא מקח טעות כדאמר הכא^ב אלא אתקין רב יהודה משום שפירא^א דשטרא. (שם):

איבא למימר מקמה אתא
דמביעותותא הפילה.

[illegible]

אחא התם אלא דאזלינן בתר חזקה דהוא גופיה מוחזק אבל (ב) בתר רובא לא
אזלינן ת"ש^ו המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו ואפי' זרע פשתן אינו חייב
באחריות מאי אפי' לאו אפילו זרע פשתן דרובא לזרעיה זבני ואפ"ה לא אזלינן
בתר רובא תנאי היא דתניא המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו וזרעו גינה
שאינן נאכלין חייב באחריותו זרע פשתן אינו חייב באחריותו רבי יוסי אומר
נותן

יה כדפרישית לעיל שהרי הדבר דרש היאך היה המכר ולא היה המעשה: ומשני הסם משום דמספקא לן כו'. כלומר לעולם על כספק משום דכי נמי אולינן בחר רובא אחתי איכא ספיקא זור וגבה ומחמת ציעמותא קודם נתימה הפילה שכן דרך להפיל חצירו פטור מדיני אדם וכ"ש בהמתו המצעתה לבהמת חצירו וגבה לה אינה מפלת. והלכך איכא למימר הכי ואיכא למימר הכי גרסי: על גב ההרה ובתוספתא (יב"ק פ"ה ה"ן) לא גרסי: ליה ופירוש להיות לשם איכא לפסוקי בשוורים טובא: שזה. המת מנוגה: ואי קלא הוי לשלומי פלגא דמאן לימא לן שזה נגחו הואיל ואיכא ואין אנו יודעין אם נגח את הולד אם לא ואפ"ה מחייבין ליה על חזקה והשאלה הוא דילדה בשעה שאנו מואלין עוברה בלדה: ונהדרין בפרק אחד דיני ממונות (ל"א:) גמל האוחר. עסוק בתשמיש וסתם בהמות בשעת תשמיש משתגעות ומכין זכרים זה את זה וה"ל כדירא: ביזע שור הרגו. למחוק לא בשעת רביעה להכות וכ"ש אע"פ שמעולם לא נגח ונשך: ותוקא. דלאי שור המוחק ליגח: א: בחר רובא אולינן. דרובא עדיף מחזקה"י ואיכא למימר דרוב א עומד בלדו אולינן בחר אומדנא * אבל בחר רובא דליתיה קמן ד לשנוי תנאי היא אקדמיה להאי לימא כתנאי דלעיל מקמי האי ונלקח בשוק דזריעה קוין אותו ואפ"ה לא אולינן בחר רובא ואיכא בחר רוב דזריעה שרוב בני אדם לוקחין פשתן בלדרים אחרים ולאכל קמי אפילו זרע פשתן דקד"א מילי בחר רובא דזריעה ויחייב דב ליכא למימר הכי דאם אימא דרובא דלינשי חשוב רוב ורובא מתין למיזל בחר רובא דזריעה טפי מרובא דלינשי דליתני אפילו וס דרובא דזריעה שהוא רוב גמור אפ"ה אינו חייב בדממונה לא מואל גמרא הוה ליה לשנוי ע"י הדחק תנא דממתיחין אזיל בחר אאי: המוכר פירוס לחצירו ולא למחו. כגון זרעוני גינה כו'. ולי חו ויש ברייתא דוגממה בתוספתא (רפ"ו) דקמתי המוכר לחצירו ומחיותן אלז זרע פשתן נדאכל קתה לעולם אינו חייב בשמאל:

בנות

לאכילה קא בעי ליה ואז

ח א מ"י פט"ו מהל'
מכירה הל' יג סמג לחזון
קסח טוש"ע ח"מ סי' רלז
סעיף י:

ז ב מ"י פ"ח מה'י זקי
 ממון ה' יד סמג עשין
 סו טו"ע ח"מ ס"י תח
 סעיף ב:
 י ג מ"י שס [שו"ע שס]
 וכתנא קמא שאין אומרים
 בידוע וכו' [רב אלפס ב"ק
 פרק ה דף כא:]

רבינו גרשום

מאי טעמא. הניצוי: לא
שמיטת. דאיכא למכר
ורבוייהו דרבבין כי יתאנונו
ועבדין טעמא טעמא דיה
ורבבין וקחין לקח דיה
זכר שפיר דהכי יתאנונו
ונכח וקנהו. כלמא דאוינן
במבטא במבטא דאוינן
לשמהל. ומשני גרעל לא
זולתין בתר רובא במבטא.
מבטא משום הכי הניצוי
דכרחי עבדין הכי יתאנונו
ולעולם לא זולתין בתר
רובא: ומשני כנרד בעדה.
רמי: משום חצי קנא לפרה.
דשדור חסד רובא: ורבין קנא
לילד. משום דמספקין
אין קודם נתיח ליד ואם
לאחר נתיח לידה. ורובא
לאחר זולתין בתר רובא
במבטא אמאי לא משלם
אלא עבדי לבד לרובא
לחא חור רובא ותר ותר
משום מתבדות וילדות
פרא משפלות. ורובא
מחמת נתיח לידה חצי
קנא מבני ליה שלומא לחד
אלא שני זולתין בתר
רובא במבטא וקשיא דרב:
ומשני גרעל משלם אלמא
רבין בתר במבטא. והתם

אם נשמע לא משלם אל
רביע לך משהו דמסקא
זין אדא לימור מקמה
ומבינתוהו דשור הפילה
אזקא מחייב לך אד מדי
לשלמו לך מדי כלום דמסקא
ניגחה לידה. ואבא לימור
נבא מאדורוהא אדא ונא.
גמח הפילה מחמתו נקחא.
ובינן הוה דתיצן קוד לישלש
אל משהו דמסקא וזין
הוה ליה ממון המושל
בספס וזולקין גמל האורח
בן הגמלים. כלומר משמע
הוא נשקר ולחורו ולבטח
הוא נשקר. כדבריה דר' אבהו
אזקא חייב לך דדינא. דר'
אבהו דאית ליה חזקא מאתו
ומל זכרון ומדמוחו והוא
לישק בידו שור הזה והוא
אית ליה רובא ב' דכול
שלמא בת רובא אזקין.
ותי' דלית ליה חזקא אלא
בזכרון ומדמוחו אזקין רובא
שוריה מחזקו. אלא הוה
גמליה מוזח דבגמלי שור
כלל הוה חזקא דדרבו
לישק בן הגמלים אלא
במכמתו אל אזקין בת
רובא משום דבגמלי שור
משעה אל הוה רובא לשלמא
אזקין חזקא אזקין רובא
לדליה כון המזכר שור
לחברו דלאו בת כדידה הוה
רובא כי מאחריה דרובא
לרובא זכין ומשהו הוה
אל אזקין בת רובא.
דרובא לרובא זכין ומשהו
לאכליה לצורן שרואה ואפי'
הכי לא אזקין בת רובא
כי אם שני משהו משום
אזקין איה חייב מאחריה
דאבא לימור לצורן אפליה
אזקא זכין ליה. וקשיא לרב
(דבצי' דאולי בתן רובא)
שוריה גמח שני נאכלין
לא ליה מאחריהו דדאיה
הוה שני נאכלין לצורן
ורביה זכין ליה. אבל ודע
פשוט דרובן צורן
אזקין איה חייב
מאחריהו משום דמיסר
בן ב' מיסר: ר' יוסי אומר